

عنوان مقاله:

به کارگیری مدل ریاضی در سنجش میزان موفقیت گردشگری در مناطق جغرافیایی مطالعه موردی شهر بوشهر

محل انتشار:

یازدهمین کنگره جغرافیدانان ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

فضیله خانی - دانشیار و عضو هیات علمی گروه جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه تهران دانشکده جغرافیا

قاسم غریب زاده - مدرس دانشگاه پیام نور بوشهر جغرافیا و برنامه ریزی روستایی

خلاصه مقاله:

عوامل متعددی در پیشرفت و تاثیر گذار بودن صنعت گردشگری در یک منطقه نقش دارند، در عین حال برخی از این عوامل موثرتر و تاثیر گذارتر هستند. در این تحقیق تلاش شده تا الگویی جهت سنجش میزان موفقیت عوامل اثر گذار طراحی شود تا بتوانیم از این طریق برای هر منطقه، میزان موفقیت آمیز بودن صنعت گردشگری را بر آورد نمائیم. هدف از به کار گیری این روش، کارآمدی و کاربردی ساختن عوامل موثر در گردشگری یک منطقه و همچنین ساده کردن روابط پیچیده در گردشگری می باشد. بدین ترتیب می توان بوسیله رقومی کردن این عوامل، برای هر منطقه نقشه ی گردشگری خاصی تهیه و با این کار مناطق مختلف را از نظر گردشگری با یکدیگر مقایسه نمود. استفاده از این روش به برنامه ریزان کمک می کند تا کاستی ها را شناسایی کرده و نقاط قوت در گردشگری یک منطقه را تقویت نمایند. در این تحقیق گردشگرانی که از اطراف ویا مناطق دور به شهر بوشهر وارد شده اند، مورد مطالعه قرار گرفته اند تا از این طریق ضمن دسته بندی عوامل موثر در جذب گردشگران و قرار دادن آنها در یکمعادله بتوان الگویی نسبتا قابل انطباق با سایر مناطق اعم از شهری و روستایی و بطور کلی در سایر نواحی دیگر بدست داد. جهت گردآوری داده ها پرسشنامه محقق ساخته تهیه شده و در بین 40 نفر از گردشگران توزیع گردید. براساس روش آلفا کرونباخ اعتبار پرسشنامه در حدود 93٪ بر آورد شد که نشان دهنده پایایی قابل قبول ابزار اندازه گیری می باشد. سپس با استفاده از نرم افزار SPSS روابط بین متغیرها مورد سنجش قرار گرفت. نتایج پژوهش نشان داد که به ترتیب تعداد اتاق، چشم انداز طبیعی، چشم انداز فرهنگی، جنگ و درگیری، شبکه ارتباطی و تبلیغات و بازار یابی بیشترین تاثیر را در جذب گردشگر در منطقه داشته است

کلمات کلیدی:

گردشگری- مدل های ریاضی- مطالعات محیطی - بوشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/336566>

